

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 28

Pavel propovăduiește la Roma

27 Căci inima acestui norod s-a împietrit ; ei aud greu cu urechile, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.”

28 Să știți, dar, că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă neamurilor; și o vor asculta.”

29 Când a zis aceste vorbe, iudeii au plecat, vorbind cu aprindere între ei.

Pavel stă și propovăduiește doi ani la Roma

30 Pavel a rămas doi ani întregi într-o casă pe care o luase cu chirie. Primea pe toți care veneau să-l vadă,

31 propovăduia Împărăția lui Dumnezeu și învăța pe oameni, cu toată îndrăzneala și fără nicio piedică, cele privitoare la Domnul Isus Hristos. [Sfârșitul cărții Faptele Apostolilor]

PSALMI

Capitolul 1

CARTEA ÎNTÂIA

1 Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi,

nu se oprește pe calea celor păcătoși

și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori !

2 Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui !

3 El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui

frunze nu se veștejesc :

tot ce începe, duce la bun sfârșit.

4 Nu tot așa este cu cei răi :

ci ei sunt ca pleava pe care o spulberă vântul.

5 De aceea cei răi nu pot ține capul sus în ziua judecării,

nici păcătoșii în adunarea celor neprihăniți.

6 Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți,

dar calea păcătoșilor duce la piere.

Capitolul 2

1 Pentru ce se întărită neamurile și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte ?

2 Împărații pământului se răscoală, și

domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând :

3 „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor !”

4 Cel ce șade în ceruri râde,

Domnul Își bate joc de ei.

5 Apoi, în mânia Lui, le vorbește

și-i îngrozește cu urgia Sa, zicând :

6 „Totuși, Eu am uns pe Împăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfânt.”

7 „Eu voi vesti hotărârea Lui” – zice Unsul –

„Domnul Mi-a zis : „Tu ești Fiul Meu !

Astăzi Te-am născut.

8 Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire,

și marginile pământului în stăpânire !

9 Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar.” 10 Acum, dar,

împărați, purtați-vă cu înțelepciune !

Luați învățătură, judecătorii pământului !

Va continua!

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTĂM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Nr. 282 / Duminică 28 Iulie 2019

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Lumini peste veacuri (vol. I), Thomas Cranmer
- Iosif „El [Dumnezeu] adaugă”
- Midas
- Proverbe armenesti. Trudă
- Sunteți tot atât de bătrân ca și arterele dvs
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT /
JOI 1 AUGUST 2019
PSALMUL 50 : 2

„Din Sion, care este
întruparea frumuseții
desăvârșite, de acolo
strălucește Dumnezeu”.

Editorial. Dumnezeu are o cale de ieșire chiar și din cea mai mare nenorocire (IV)

De atunci pot să mă rog. Pe atunci L-am rugat simplu în cămăruța mea : „Doamne Isuse, Tu, care m-ai putut elibera de beție, Tu poți să-mi faci rost și de un post de negustor.”

El a făcut lucrul acesta. Acum sunt din nou contabil. Dar am avut parte de ceva și mai mare. Ca urmare a destrăbălărilor mele am făcut o ușoară hemoragie cerebrală și apoi dropică.

Dar Domnul m-a vindecat prin rugăciunea credinței, fără doctor și fără medicamente. Astăzi sunt sănătos în duh, în suflet și în trup, un om fericit; sângele lui Isus m-a spălat complet de multele mele păcate”.

În această biografie sunt enumerate toate adâncimile păcatului pe care poți să ți le imaginezi : înșelăciune, delapidare, sperjur [N.r. „Persoană care jură fals sau care își calcă jurământul”, DEX], toate adâncimile imaginabile ale poftii carnale, beție, un omor plănuțit, mai multe încercări de sinucidere.

Acest bărbat a fost mânia tatălui său, viața lui a fost plină de nerecunoștință față de Dumnezeu și de oameni; averea lui, risipită, sănătatea ruinată din cauza slujirii păcatului – aici nu mai era nimic de sperat.

„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea Lui cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos ; prin har sunteți mântuiți”. (Efeseni 2 : 4 - 5)

Ce realitate prețioasă pentru creștinul credincios ! Poate că acest text ajunge în mâna unui om care sub povara vinei lui mari nu mai îndrăznește să speră că Dumnezeu îl poate ierta și pe el. Înțelege dragostea căutătoare a Mântuitorului, care a suferit și a murit pe cruce ca să fie găsit un har desăvârșit pentru cei mai pierduți dintre păcătoși. [Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, XV- 1909 – 1910]

„Această realitate poate fi valabilă și pentru mine ?” Da ! Dacă vrei să vorbești cu Isus, poți să-L rogi, (să vorbești cu EL exact cum i te adresezi unui om cu care te înțelegi foarte bine), fiind sigur că și EL te înțelege foarte bine ... EL te-a creat !

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I)

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 7

THOMAS CRANMER

Încordarea a fost la culme când Cranmer a fost văzut că e dus între doi călugări de la închisoare la biserica Sf. Maria, înaintea lui mergea primarul orașului, iar în urma lui erau consilierii municipali.

Când au intrat în biserică, lui Cranmer i s-a spus să se urce pe o platformă care a fost ridicată alături de amvon.

Cum stătea acolo, în mulțimea curioasă care a umplut biserica, el prezenta un spectacol trist fiecărui ochi care nu era orbit de patimi sau prejudecăți. El, care a fost arhiepiscop metropolitan și primat al întregii Anglii, precum și sftenicul particular al regelui, acum era îmbrăcat într-un halat jerpelit și zdrențaros, cu o pălărie veche pe cap, drept dispreț al tuturor. Stând acolo în zdrențele lui, el își întoarse fața către un stâlp de piatră și ridicându-și mâinile spre cer se ruga fierbinte lui Dumnezeu.

Preotul care a fost însărcinat să țină predica cu această ocazie era Dr. Cole, care se sui în amvon și își începu cuvântarea. Numai de cât el se dădu la insulte pline de amărăciune împotriva lui Cranmer, spunând că e unul care a căzut în greșeli vătămătoare și nu numai că le-a apărât prin scrierile lui și cu toată puterea lui, dar a atras și pe alții să facă aceasta.

În încheiere, vorbitorul îndemna pe Cranmer să meargă la moarte într-un duh umilit și mâhnit.

A arătat că dă slavă lui Dumnezeu, că deși pocăința lui a fost înceată, greoaie, totuși ea a fost sinceră și că până în cele din urmă el a ajuns să dovedească aceasta semnând lepădarea de credință avută și că s-a întors din rătăcirea lui, devenind un convertit căit

la adevărata credință. Tot timpul Cranmer a stat pe platformă cu mâinile ridicate și cu ochii spre cer, dar acum și-a lăsat mâinile în jos și a privit spre pământ, ca și cum i-ar fi fost rușine. Lacrimile au început să-i brâzdeze fața și întreaga înfățișare arăta o durere și rușine adâncă.

După ce Cole și-a terminat cuvântarea, poporul a început să iasă din biserică, dar el îi opri strigând :

„Fraților, pentru ca nici unul să nu se îndoiască de convertirea și pocăința întemnițatului, îl veți asculta pe el vorbind.

Acum, vă rog, domnule Cranmer, faceți ceea ce ați promis și încunoștințați publicul de adevărata Dumneavoastră mărturisire de credință, ca să înlăturați orice suspiciune și ca fiecare de aici să știe că Dumneavoastră sunteți un catolic într-adevăr”. „O voi face cu bucurie” - spuse arhiepiscopul și scoțându-și gioarsa de pălărie de pe cap, el vorbi astfel : „Oameni buni, prea iubiții mei frați și surori în Cristos, vă cer din inimă să vă rugați pentru mine Dumnezeuului Atotputernic ca El să-mi ierte toate păcatele și greșelile mele, care sunt multe, fără număr și întrec orice măsură.

Dar un lucru întristează conștiința mea mai mult decât toate celelalte, despre care cu voia lui Dumnezeu vă voi vorbi după aceea. Dar oricât de multe și oricât de mari pot fi păcatele mele, vă rog să vă rugați lui Dumnezeu să mi le ierte pe toate” și zicând aceasta, îngenunche și se rugă un timp, apoi ridicându-se, zise : „Și acum, întrucât am ajuns la sfârșitul vieții mele de pe pământ și sunt aproape să încep viața viitoare, fie împreună cu Cristos în bucurie veșnică, fie în iad pe veci în dureri, vă voi mărturisi adevărata mea credință, fără vreo decepție, căci acest moment nu e ca să ne înșelăm, căci n-are importanță ceea ce am spus sau am scris în trecut”.

[Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ

Iosif

Cu o largă arie de răspândire, popular și frecvent mai ales în apusul Europei, **Iósif**, continuă un vechi nume pers. ebr. **Joséph**.

Explicația numelui apare chiar în *Geneză* : față de milioane de înrobiți de frică în toate timpurile. Cartea Cărilor (**Biblia**) abundă în asigurări care au reconfortat și au ajutat bărbați și femei în toate căile vieții :

„Da, **El te scapă** de lațul vânătorului, de ciună și de pustiirile ei. **El te va acoperi cu penele Lui și te va ascunde sub aripile Lui ...**

Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciuna care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua în amiaza mare ...

O mie să cadă alături de tine și zece mii la dreapta ta, dar **de tine nu se va apropia**”.

(Psalmul 91 : 3 - 7) [Va continua]

DICTIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Midas** („Aurul și urechile lui ...”) – Midas regele legendar *cu urechile de măgar*, a făcut să se vorbească despre el de-a lungul veacurilor poate tot atât cât și despre înțeleptul rege Solomon. Midas a fost regele Frigiei (țară din Asia Mică) și faima lui provine din două legende mitologice.

Prima legendă pretinde că zeul Dionysos (Bacchus), spre a-i răsplăti ospitalitatea, i-a făgăduit să-i împlinescă orice dorință.

Lacom de avere, Midas a cerut ca tot ce va atinge, să se preschimbe în aur.

Fericirea i-a fost de scurtă durată, deoarece mâncarea, de îndată ce o atingea cu mâna, se prefăcea și ea în aur.

Hulpavul rege ar fi murit de inaniție, privind la munții lui de aur, dacă Dionysus nu l-ar fi iertat până la urmă. [Va continua]

BOLI EVITABILE

CAPITOLUL 15

Sunteți tot atât de bătrân ca și arterele dvs.

Luând cuvântul la Națiunile Unite, președintele John F. Kennedy a spus la 26 septembrie 1961 : „Fiecare bărbat, femeie și copil trăiește sub sabia nucleară a lui Damocles. Această sabie atârnă de o ață foarte subțire capabilă să fie tăiată în orice moment printr-un accident, un calcul greșit sau o nebulie”.

O singură Cartă oferă eliberarea de frică și încordare în acest secol atomic. O singură Cartă poate să facă aceasta cu toată certitudinea, fiindcă ea și-a dovedit valoarea față de milioane de înrobiți de frică în toate timpurile. Cartea Cărilor (**Biblia**) abundă în asigurări care au reconfortat și au ajutat bărbați și femei în toate căile vieții :

„Da, **El te scapă** de lațul vânătorului, de ciună și de pustiirile ei. **El te va acoperi cu penele Lui și te va ascunde sub aripile Lui ...**

Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciuna care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua în amiaza mare ...

O mie să cadă alături de tine și zece mii la dreapta ta, dar **de tine nu se va apropia**”.

(Psalmul 91 : 3 - 7) [Va continua]

PROVERBE LATINE

TRUDĂ

• Salteaua plugarului e pământul, perna lui – piatra goală. • Brăzdarul plugarului taie aur. • Copacul nu-ți dă singur vreascuri. • Ce trage boul, numai pielea lui i-o știe. • Burta țaranului nu se satură cu pâinea orășanului. [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976].

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci **toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu**”.

(Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului **este moartea** ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23)

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”